Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру1
Бандуристом став.

А все через очі…
Коли б я їх мав,
За ті карі очі,
Душу я б віддав.

Марусенько, люба,2
Пожалій мене, —
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Маруся не чує,
Серця не дає,
З іншими жартує —
Жалю завдає.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через тії очі
Бандуристом став.